

Kijken en zien:

vredig uit steen gehouwen voor een wandelpad met Europese visioenen

KIJKEN

Woensdag 29 en donderdag 30 september 2021 was Jean-Pierre Dubois op reportage in Oost-België. In Walhorn, gemeente Lontzen, waren toen zeven internationale kunstenaars samengekomen om elk in twee weken tijd een groot beeldhouwwerk uit arduinstein te maken. Die beeldhouwers werkten van 20 september tot 2 oktober op het terrein van het bedrijf Monolithique. Natuurlijk ging er voorbereiding aan vooraf, maar het werd toch een krachttoer. Die eerste zeven kunstwerken vormen het fundament voor een nieuwe beelden- of sculpturenroute in die streek voor wandelaars en andere natuurliefhebbers. Zo willen de mensen van Oost-België zich ook nog beter op de toeristische en culturele kaart zetten. Die bijeenkomst van de zeven beeldhouwers? Dat werd een heus eerste internationaal beeldhouwerssymposium. Maar het blijft niet bij deze ene keer. De sculpturenroute

wordt in de toekomst om de twee jaar verder uitgebouwd met zulke artistieke bijeenkomsten. Zo zal er een historisch traject ontstaan van stenen uit de voormalige steengroeve. Het wandelpad met beelden, begint in het hart van Walhorn en is een weg rond die oude steengroeve. Het project bij onze gastvrije Duitstalige landgenoten, is onderdeel van een Europese sculpturenroute. Op het terrein had onze verslaggever ook een boeiend gesprek met de Nederlandse beeldhouwer Leo Horbach. Dit verslag verschijnt volgende week niet in De Serrist. Maar in zijn tijdelijk weekblad Nieuws van Vrienden van De Serrist. Dat digitaal blad kan u kosteloos ontvangen na een bericht naar jpudubois@sciencepress.be. Deze en andere fotoreportages van Kijken zijn makkelijk te vinden op webstek www.sciencepress.be. Blijf in contact met ons en lees zeker ook dat tijdelijk weekblad!■

Toen ik er in de voormiddag van 30 september 2021 op bezoek was, bleef het droog en scheen de zon. Een heerlijke herfstdag op dat terrein van het bedrijf Monolithique naast de oude steengroeve Rotsch. Met een prachtig uitzicht. Foto: Jean-Pierre Dubois.

Deze beeldhouwer werkte zijn Beethoven af. En hij had een heel verhaal bij die bijzondere Europese componist. Foto: Jean-Pierre Dubois.

Bezoekers kwamen mee kijken over de schouders van de beeldhouwers. Geduldig gaven die kunstenaars uitleg over hun bezigheid en onderwerp. Zo kwam het publiek al dichter bij die kunstwerken, terwijl ze die zagen ontstaan uit steen en stofwolken. In twee herfstweken maakten zeven beeldhouwers elk een beeldhouwwerk voor het nieuwe wandelpad in Walhorn (Lontzen). Dit gebeurde daar na gelijkaardige bijeenkomsten van beeldhouwers in Litouwen, Zweden, Duitsland en Luxemburg. Het initiatief van dit Europees project, gaat uit van de vereniging Art moves Europa e.V. Doel: de verwezenlijkingen van de Europese gedachte herdenken. Door kunst en cultuur te combineren, moeten zoveel mogelijk mensen aangemoedigd worden om actief deel te nemen aan het debat over 'de vormgeving van het toekomstige Europa'. In Walhorn nam ook de lokale beeldhouwer Sandro Dudenhausen deel aan het project als vertegenwoordiger van België. Met zijn bedrijf Monolithique was hij de gastheer van de overige beeldhouwers. Alle sculpturen zullen in mei 2022 virtueel verenigd worden om de European Sculpture Trail te vormen door de creatie van 3D-scans van de sculpturen. Aldus het persbericht van de toerismediendienst van Oost-België. Europeanen krijgen dus ook te zien wat in de luwte van Walhorn uit natuursteen ontstond. Foto: Jean-Pierre Dubois.

Op het terrein ontdekte ik al vlug dat de hedendaagse beeldhouwers heel wat modern gereedschap gebruiken. Een eenvoudige hamer met beitel? Vergeet het. Foto: Jean-Pierre Dubois.

ook deze man werkte met de nodige bescherming aan zijn roofvogel. Foto: Jean-Pierre Dubois.

Nederlander Leo Horbach uit Landgraaf, had een heel interessant verhaal over het bewerken van steen. Een verhaal over massa en spanning, materie, steen en vormtaal. Toehoorders stonden aandachtig te luisteren. Maar ik werk mijn vraaggesprek uit voor het tijdelijk weekblad van de Vrienden van De Serrist. Vanaf volgende week in uw digitale brievenbus? Mail hiervoor uw mailadres naar mij: jpudubois@sciencepress.be.

Spraakverwarring in Europa? Steenhouwer-beeldhouwer Sandro Dudenhausen, ook zaakvoerder van Monolithique, werkte alvast aan zijn toren van Babel. Die toren was ooit een mythisch bouwwerk uit de Hebreeuwse Bijbel. Een hedendaagse toren die tot in de hemel reikt? Sandro Dudenhausen schreef zijn visie neer in een tekstje: 'Als je Brussel als hoofdstad van Europa ziet, denk je misschien weleens aan Babylon. Althans dat is mij meerdere keren overkomen, waardoor het idee van diversiteit als kans wordt versterkt. In een globaliseerde wereld met steeds meer uniformiteit is diversiteit, met veel oplossingen, meer rijkdom dan een vloek. Daarom wijd ik mijn bijdrage aan het Europese sculpturenpad aan het thema Babylon, losjes gebaseerd op Bruegel de Oude, uitgehouwen in een hardstenen rots die oorspronkelijk 5,3 ton woog.' Foto: Jean-Pierre Dubois.

Ik zag ook beeldhouwers met elkaar in gesprek om goede raad uit te wisselen. Ook dat maakte de veertiendaagse bijeenkomst uniek voor kunstenaars en bezoekers. Foto: Jean-Pierre Dubois.

De Berg van Termunt, een voetbalclub in Tervuren en veel arglistigheden

TERVUREN

Het dossier van de voetbalinfrastructuur van Koninklijk Verenigd Tervuren-Duisburg heeft de afgelopen maanden al heel wat aandacht gekregen in de regionale pagina's van Het Laatste Nieuws, Nieuwsblad, Passe-Partout en ook in het onvolprezen druivenstreekblad 'De Serrist'.

Na de gemeenteraadsverkiezingen van 2018 had ik beslist om niet meer te zetelen niettegenstaande ik over alle kieslijsten heen nog altijd het derde grootste aantal voorkeurstemmen behaalde vanuit zes jaar oppositie. De acties vanuit de oppositie blijven meestal vrij onvruchtbaar omdat bestuursmeerderheden dikwijls vrij principiële alle voorstellen en standpunten van de oppositie verwerpen.

Het voetbal dossier van de Berg van Termunt is er een mooi voorbeeld van. Ofschoon het niet meer in mijn intentie lag om nog een opiniestuk te schrijven voor de finale editie van De Serrist, voelde ik mij moreel gedwongen om te reageren op de politieke kuiperijen van de afgelopen maanden.

“Trop is immers teveel”

De vraag naar moderne voetbalinfrastructuur voor fusieclub KVTD werd reeds erkend in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan (GRSP) dat in 2008 goedgekeurd werd door een bestuursmeerderheid van GT-OpenVld, N-VA en CD&V. In het GRSP werd de aanzet gegeven tot de realisatie van een moderne centrale voetbalsite voor KVTD, gelegen aan de Waalse Baan.

De site bood heel wat ontwikkelingsperspectief naar de nieuwste trainingsfaciliteiten met synthetisch-hybride en klassieke grasvelden. Op termijn waren er zelfs mogelijkheden tot samenwerking of gedeeld gebruik met andere clubs.

Het ruimtelijk uitvoeringsplan centrale voetbalinfrastructuur werd opgestart, kende verzet bij een aantal buurtbewoners (het klassieke nimby fenomeen, met allerlei vermeende bezwaren, exemplarisch, het argument van de lichtvervuiling door de verlichtingsinstallaties rond de terreinen) maar er waren voldoende middelen om tegemoet te komen aan de juridische bezwaren.

In het licht van de verkiezingen 2018 werd door drie van de uittredepartijen GT-OpenVLD en N-VA schriftelijk overeengekomen dat het dossier centrale voetbalinfrastructuur Waalse Baan zeker zou verder uitgevoerd worden. Deze overeenkomst werd onder andere ondertekend door toenmalig N-VA voorzitter Jan Spooren en door Theo Francken als regio boegbeeld van N-VA.

Na de verkiezingen werd GT-OpenVld in weerwil van eerdere afspraken toch uit de coalitie geduwd en werd het dossier 'centrale voetbalinfrastructuur' zonder ernstige overwegingen afgevoerd. De Groen schepenen presenteerden vervolgens een dossier renovatie Berg van Termunt, gebaseerd op bouw materiaal vanuit de circulaire economie. Bijkomend werd een nieuw jeugdhuis voor Tervuren centrum in het project op de voetbalsite opgenomen.

Vele bestuursleden van voetbalclub KVTD fronsten de wenkbrauwen en ventileerden hun argwaan bij het project. In de gemeenteraad heb ik dat project ook meermaals als ongeschikt voor de ontwikkeling van de voetbalsport in het centrum, onrealistisch en budgettair veel te duur bestempeld. Niet onterecht, zo bleek later... Want het gemeentebestuur moest haar steile groene ambities met de voetbalinfrastructuur afblazen.

Ondertussen geraakte de ganse site (tribune, kantine en kleedkamers) op de Berg van Termunt dermate in verval dat het zelfs gevaarlijk werd en het clubbestuur zich genoodzaakt zag om haar belangrijkste speelterrein te verlaten. Een sportief beschamende vertoning voor onze enige club in de hoogste klasse van het provinciaal voetbal in Vlaams-Brabant.

Maar kijk, de nieuwe burgemeester toverde een zwart konijn uit zijn hoed. Met de oplossing trachtte hij in de eerste plaats om de toenemende openlijke kritiek van KVTD op zijn bestuurscollege te smoren. En nooit gezien, maar hij stelde voor om een overeenkomst te sluiten tussen de club en drie politici uit de drie verschillende partijen van de bestuursmeerderheid.

U leest het goed, geen overeenkomst met het gemeentebestuur maar met

drie vertegenwoordigers van drie politieke partijen. Een overeenkomst die vanuit de gemeente Tervuren uiteraard geen enkele juridisch bindende waarde heeft want noch in het college, noch in de gemeenteraad noch in de raad van bestuur van BEXIT goedgekeurd. Zuivere 'windowdressing'. Of de voetbalclub KVTD met een kluitje in het riet sturen. De burgemeester gaf zelfs openlijk een arglistige garantiewaarde aan zijn overeenkomst: het zou al zeer "raar" moeten lopen dat niet minstens één van de partijen van de ondertekenaars (Charlier namens N-VA; Peters namens Groen en Eyskens namens CD&V) in het volgend gemeentebestuur zou zetelen na de komende gemeenteraadsverkiezingen van 2024.

Alsof dit argument enige zekerheid zou bieden aan de voetbalclub. Wie zegt dat de betrokken ondertekenaars nog namens hun partij aan het volgende gemeentebestuur deelnamen?

De heer Charlier zelf is het sprekend voorbeeld dat een burgemeester of schepen in functie geen garanties kan bieden om vanuit zijn partij een engagement te verzekeren dat niet door een partij maar door het gemeentebestuur moet uitgevoerd worden in een latere legislatuur.

Toen hij na zijn verkiezing op de GT-OpenVld lijst in 2006 wegens te weinig stemmen uit de boot viel voor de verlenging van zijn eerder schepenmandaat, stapte hij als OpenVld mandataris uit de verkozen fractie en ging in de oppositie als onafhankelijke stokebrand spelen.

Wordt er een te negatief intentieproces gemaakt over de engagementen naar de volgende legislatuur indien men zich zou inbeelden dat verschillende partijgenoten meer stemmen zouden halen in 2024, deze partijgenoten als collegemandataris aantreden en zich helemaal niet gebonden voelen door een overeenkomst die niet door het gemeentebestuur gesloten en juridisch-administratief verankerd werd?

Bovendien kon bij verschillende voetbalclubmedewerkers vernomen worden dat de burgemeester de clubverantwoordelijken met het mes op de keel heeft gezet om aan deze partijpolitiek overeenkomst hun goedkeuring en handtekening te hechten. De dwang was expliciet: "Tekenen of anders niets meer op de Berg van Termunt"

Maar het politiek meest schokkende diende nog te gebeuren binnen het bestuurscollege zelf: op 10 januari jongstleden gunde het directiecomité van het autonoom gemeentebestuur BEXIT, waarin alle collegeleden zetelen, een opdracht tot het aanstellen van een "UITVOERINGSARCHITECT" voor de voetbalinfrastructuur op de Berg van Termunt aan BXL Architecten uit Sterrebeek.

Het gaat om de uitvoering van een omgevingsvergunning (tot bouwen) uit september 2018 die inmiddels vervallen is doch waarvan de burgemeester blijft beweren dat deze tijdig aangevat zou zijn door vermelding in het omgevingsloket op 23 september 2020 van het "rooien van een aantal bomen" om de site bouwrijp te maken.

In het omgevingsloket zijn echter "in tempore non suspecto" geen documenten toegevoegd waaruit de tijdige start van de bouwwerken zou moeten blijken.

En het rooien van bomen is een jaarlijkse bezigheid, zeker op de Berg van Termunt, wars van welkdanige start aan een bouwactiviteit.

Dit gemeentebestuur sluit niet alleen - buiten enige goedkeuring door college, autonoom gemeentebestuur en gemeenteraad - een overeenkomst die onze gemeente in de komende jaren en in de volgende bestuurslegislatuur moet 'verbinden' tot uitvoering. Dit gemeentebestuur aarzelt evenmin om illegaal sportinfrastructuur aan te leggen.

Na de Varenberg opnieuw op een berg, deze keer van Termunt.■

Bruno Eulaerts
Burgemeester Tervuren 2000-2012